

Alexandru C. Cuza

ANTISEMITIZAM KAO NAUKA

Alexandru C. Cuza

Još jedan potpuno pogrešan odabir riječi: anti-semitizam kao znanost. Kako to može biti nauka? - Pitat će se ogorčeno znanstvenici sa svojim stijenama, matematičari sa svojim x-ovima, filolozi sa svojim sufiksima, znanstvenici sa izmišljenim "fix" idejama o kulturi. Anti-semitizam? Za te znanstvenike, to je samo divljaštvo, ostatak prapovijesnog vremena, sramota današnje civilizacije, nešto što i znanost i moderna ljudska svijest osuđuju. Takvo opće prihvaćeno mišljenje o anti-semitizmu stvorili su Židovi, zavaravajući tako naivne ili koristeći naivnost priprostih ljudi, koji žele biti ravni 'modernoj civilizaciji'. A tko to ne želi?

Imamo na primjer, jedan interesantan slučaj judeiziranog pojedinca, koji je i sam polu-Židov i koji je prije nekoliko godina, s napuhanim držanjem uvaženog stručnjaka, govorio o našem anti-semitizmu. I evo što nam taj autor - tada izdajnik nacionalnog učenja, a kasnije izdajnik nacionalnog pokreta u ratu - kaže u listu *Viata romaneasca* ("Rumunjski život"), br. 11 od studenog 1907. str. 186,204-207:

"Želim razgovarati o židovskom pitanju ... koje je potpuno izmijenilo svoj karakter vulgarnom i okrutnom judeo-mržnjom naših anti-semita, koji nas na taj način kompromitira pred civiliziranim svijetom ...

Zahrđalim oružjem iz srednjovjekovnog vremena progonstava, propagiranjem mržnje, vatrenim huškanjem preko svake mjere i granice, poticanjem životinjskih instinkta kod širokih narodnih masa ... netko se može kompromitirati samo iz opravdanog razloga - ali razlozi anti-semita nisu opravdani ...

Ali taj progon jedne rase, vjerski progon, jednom riječju anti-semitizam, može služiti samo neprijatelju, koji će rado iskoristiti zastranjenost nekih manijaka ... anti-semitski kritičari prerano na dnevni red stavljaju jedno tako složeno pitanje ...

Ni jedan narod ne može se vječno braniti od stranih utjecaja, od modernih ideja i vanjskog

političkog djelovanja" .... (To su osnovne karakteristike ovog autora. One nisu neoborive, već prijeteće, i naoko sadrže fantastično političko proročanstvo. op. ur.) .

Dakle, postavljanje ovog pitanja u okvire anti-semitizma značilo bi za nas sraman i fatalan poraz ... Progon Azijata .... nasilna demagogija, bolestan pokret ... pokušaj izmišljanja mračnih nagona (Ove posljednje riječi potječu opet od autora, koji pretkazuje istu opasnost od anti-semitizma. op. ur.).

Citirao sam taj koncept, tipičan za sve one, koji su se prodali Židovima. I evo na što se taj koncept svodi: na fraze ("civilizirani svijet", "moderne ideje"), a pogotovo na uvrede ("vulgarna i okrutna judeo-mržnja", "zahrđalo oružje", "životinjski instinkti", "zastranjenost nekih manijaka", "anti-semitski kritičari", "progon Azijata", "mračni nagoni").

Takvi "komplimenti" stižu ne samo od strane bestidnih ljubitelja Židova, već i od inače istaknutih predstavnika kulturnog života. Tako se primjerice, čuveni pravnik, sveučilišni profesor, govornik, političar i bivši ministar obrazovanja, gospodin A.C. Arion obrušio na mene zbog mog anti-semitskog stava i na zasjedanju Narodne Skupštine, u svom izravnom obraćanju, me je nazvao pećinskim čovjekom.

Što se tiče samih Židova, njihovo objašnjenje anti-semitizma je još određenije. Pored uobičajenih fraza, poput "mržnja i divljaštvo" - naravno bez ikakvog motiva, jer ih nije briga da razmatraju motive - po njihovom mišljenju, anti-semitizam predstavlja jedno ludilo, intelektualnu degeneraciju, duševnu bolest. Na taj način nas promatraju neki od najistaknutijih modernih, židovskih "intelektualaca", kao što je Dr. K. Lippe, koji ima znamenito podrijetlo kao praunuk poznatog tumača Talmuda - Rasija, koji je rekao *tob sebe goim harog* (Ubij najboljeg među gojima tj. nežidova).

Dr. K. Lippe došao je iz Galicije i doselio se u Jaši, gdje je odslužio zatvorsku kaznu, jer je ubio jednu ženu dok joj je radio abortus, iako je autor stručnog djela na njemačkom jeziku, pod naslovom *Simptomi mentalne bolesti - anti-semitizam* (1887).

A kao dokaz da su argumenti, koje koriste Židovi protiv anti-semita vrlo slabi, evo što piše *Curierul Israelit* ("Izraelski glasnik"), službeni glasnik *Unije naturaliziranih Židova*, u uvodnom članku izdanja od petka, 15. rujna 1922. pod naslovom "Iopovska banda", pri čemu misle na nas, iz lista *Apararea Nationala* (Narodni otpor):

"Kod tih anti-Semita postoji jedno stanje intelektualne degeneriranosti, koja dostiže izopačenost umova i neku vrstu mentalnog sadizma, koja ih tjera na laž i klevetu." Kao što se vidi, ovo je veoma jednostavno objašnjenje, kao i izuzetno naivno: sve što je rečeno protiv Židova je laž i kleveta uslijed neke specifične intelektualne degeneriranosti. Dakle, definicija anti-semitizma se, po mišljenju Židova, može svesti na ove dvije riječi: divljaštvo i ludilo, naravno anti-semiti. Što se Židova tiče, oni čak nisu ni obuhvaćeni ovim "objašnjenjem". Kao da i ne postoje.

Prema njihovom mišljenju, valjda je to divljaštvo i ludilo potaknulo razne narode svih vremena, Egipćane, Perzijance, Rimljane, Arape, baš kao i moderne nacije do današnjih dana, da smatraju Židove nacionalnom prijetnjom i poduzimaju protiv njih odgovarajuće mjere. To divljaštvo i ludilo je vjerojatno pomračilo umove najistaknutijih predstavnika kulture raznih naroda, kao što su Ciceron, Seneka, Tacit, Muhamed, Martin Luther, Giordano Bruno, Frederick Veliki, Voltaire, Josip II, Napoleon I, Goethe, Herder, Imanuil Kant, Fichte ,

Schopenhauer, Furnije, Feuerbach, Richard Wagner, Bismarck, Rudolf Virchow, Theodor Billroth, Eugen Diring - i mnogi drugi iz raznih područja - da se javno izjasne protiv Židova. Konačno, divljaštvo i ludilo objašnjavaju i anti-semitizam najistaknutijih predstavnika naše kulture, kao što su Simion Barnutiu, B. P. Hajdau, Vasilije Aleksandri, Vasilije Konta, Mihail Eminescu.

Svi oni su divljaci i luđaci, a civilizirani i pristojni su samo oni judeizirani. Židova uopće nema. Potkupljivi karakter onih judeiziranih i nije u stanju objasniti anti-semitizam kao socijalni fenomen, koji ćemo mi zvati anti-semitska teorija.

Prema ovoj našoj teoriji, kod pojave anti-semitizma moramo razlikovati tri faze: instinkt, svijest i znanost.

Instinkt uvijek prvi potiče masu da se suprotstavi parazitskom načinu života Židova kroz narodne pokrete, koji su često masovni i krvavi, kao na primjer pokret Kozaka u Ukrajini pod vodstvom Bogdana Hmelnišija, u kome je 1649. godine stradalo preko 250 tisuća Židova. Svijest o opasnosti od Židova budi se postupno, najprije kod obrazovanih ljudi. Zatim se širi i prodire i u ostale slojeve društva. Intelektualna elita se ujedinjuje s narodom i podržava njihove zahtjeve, tako da narod sve više postaje nacionalno svjestan.

Znanost počinje s parcijalnim istraživanjima sve dok ne postigne konačno svoj cilj tj. proučavanje Judaizma kao socijalnog fenomena, izopćenog iz sredine, u kojoj se nastoji kriti. Zatim se dolazi do zaključka da je to opći problem čovječanstva, i to njegov najveći problem, te da je neophodno pronaći rješenje.

Može se reći da zaključci iz dosadašnjih parcijalnih istraživanja formiraju anti-semitizam znanosti. To je temelj, koji se ne smije miješati sa znanostu anti-semitizma. Ono što ih razlikuje su njihovi različiti ciljevi. I evo definicije ove znanosti, koja jasno pokazuje da je to zaista znanost sa svojim vlastitim područjem istraživanja:

"Znanost anti-semitizma proučava Judaizam kao socijalni problem, čime automatski predstavlja sintezu svih znanosti, koje mogu pridonijeti pronalaženju rješenja." Već smo vidjeli koje to znanosti svojim parcijalnim istraživanjima mogu doprinijeti boljoj spoznaji Judaizma. Na ovaj način nauka anti-semitizma koristi njihova saznanja kako bi došla do svojih rješenja:

Povijest potvrđuje da su od najranijih vremena Židovi bili nomadski narod bez svoje zemlje. Nauka anti-semitizma utvrđuje činjenicu da je taj nomadski način života suprotan mirnom, sjedilačkom načinu života i obrađivanja zemlje, i da se ne može tolerirati.

Antropologija dokazuje da su Židovi mješavina međusobno različitih rasa, kao što su semitska, Arijska, crnačka i Mongolska rasa. Nauka anti-semitizma objašnjava neplodnost židovskog naroda u području kulture kao posljedicu tog miješanja rasa i pokazuje da taj križanac ne može ničim pridonijeti razvoju kulture drugih naroda, koju oni samo falsificiraju. Teologija potvrđuje da je judaizam najzatvorenija i najnepristupačnija religija svijeta, a temelji se na posebnom savezu između njihovog Boga Jahve i židovskog naroda kao izabranog, svetog naroda, koji se razlikuje od svih ostalih. Nauka anti-semitizma strogo zaključuje da takav koncept isključuje mogućnost bilo kakve mirne suradnje ili asimilacije sa Židovima.

Politika dokazuje da svugdje u svijetu, unutar drugih nacija, Židovi imaju svoju posebnu

društvenu organizaciju, koja formira državu unutar države. Nauka anti-semitizma zaključuje da su Židovi anarhistički element, opasan za egzistenciju svih država.

Politička ekonomija potvrđuje da su Židovi u svim vremenima, čak i u Palestini, živjeli kao narod superioran nad ostalim narodima, iskorištavajući njihov rad, dok oni sami nikada nisu bili direktni proizvođači. Nauka anti-semitizma kaže da svaki narod ima pravo štititi svoju radnu snagu od židovskog iskorištavanja i da se ne može tolerirati njihov parazitski način života, kojim ugrožavaju opstanak drugog naroda.

Filozofija utvrđuje da je židovski koncept života u suprotnosti s ljudskim napretkom. Nauka anti-semitizma postavlja pred civilizaciju dužnost da se takva kulturna monstruoznost eliminira zajedničkim naporima svih naroda.

Nauka anti-semitizma izvodi svoje zaključke na temelju onoga što su razne druge znanosti utvrdile, a sve to nas dovodi do jednog općeg zaključka:

"Eliminiranje Židova iz okruženja drugih naroda, čime će se stati na kraj njihovom parazitskom, neprirodnom načinu života, koji je uslijed svog nazadnog koncepta suprotan civilizaciji i mirnom životu svih naroda, koji to više ne mogu tolerirati."

Kao što se može vidjeti, ova anti-semitska teorija razlikuje se od one koju su postavili Židovi ili Judejci, a koja svodi anti-semitizam na dva izraza: divljaštvo i mržnja. Instinkt anti-semitizma može ponekad biti praćen divljaštvom i mržnjom. Jer instinkt je slijep - kao što kažu - iako je neophodan za opstanak.

Svijest anti-semitizma se, međutim, dodaje na taj instinkt i jača njegov nagon, ma koliko "divlji" on bio. Jer da biste bili "civilizirani", morate prije svega biti živi.

Nauka anti-semitizma na kraju uspijeva objasniti taj fenomen i tako još više prosvjetliti svijest naroda, zadovoljiti njegov instinkt i opravdati njegove izljeve nasilja, time što otkriva povod za to - parazitski način života Židova. Na taj način dobivamo formulu znanstvenog rješenja problema Judaizma, a to rješenje moramo primijeniti da bismo ga shvatili. Dakle moderni anti-semitizam koristi svu svoju energiju: energiju instinkta, svijesti, znanosti i potpuno ogoljene istine i time stvara jednu snažnu društvenu silu, koja je svakako sposobna riješiti najveći civilizacijski problem našeg vremena, a to je židovski problem. A čime se toj sili suprotstavljaju Židovi i njihove Judeizirane slugе, nastojeći produžiti svoj parazitski oblik egzistencije? To smo već vidjeli: frazama i uvredama.

"Vulgarna judeo-mržnja naših anti-semita ... oni nas kompromitiraju u očima civiliziranog svijeta ... zahrđalo oružje iz srednjovjekovnog vremena progonstava .... Poticanje životinjskih instinkta kod širokih narodnih masa ... Progon Azijata ... ludilo ... mentalni sadizam". To su svi argumenti, koje oni suprotstavljaju našem anti-semitizmu, jer oni nemaju drugih argumenata i misle da se mogu izvući pomoću svojih budalaština. "Dok unutar svih naroda, koji su revoltirani parazitskim i nomadskim životom Judeja, ključa energija osvete ..."

A.C. Kuza, Apararea Nationala ("Narodni otpor") Br. 16, 15. studeni, 1922. godine A.C.